

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कृतलक्षणैः स्वस्वगुणप्रख्यातैः ॥ ३९ ॥ सात्वताः पंचरात्रागमविधिना पूजकास्तदीयं सात्वतं ॥ ४० ॥ कक्ष्याकांची पुरींद्वारकां

वारितोसिमयातातमुनिभिर्वेदपारगैः ॥ मागच्छसंयुगं तेन वासुदेवेन धन्विना ॥ ३० ॥ मापांडवैः सार्द्धमिति तत्त्वं मोहान्नबुध्यसे ॥ मन्येत्वां राक्षसं क्रूरं तथा चा
सितमोदतः ॥ ३१ ॥ यस्माद्विषसि गोविंदं पांडवं तं धनं जयं ॥ नरनारायणौ देवौ कोन्यो द्विष्याद्विमानवः ॥ ३२ ॥ तस्माद्ब्रवीमि ते राजन्नेष वै शाश्वतो व्ययः ॥ स
र्वलोकमयोनित्यः शास्ता धात्रीधरो ध्रुवः ॥ ३३ ॥ यो धारयति लोकां स्त्रींश्चराचरगुरुः प्रभुः ॥ यो ह्यजयति श्वजे ता च सर्वं प्रकृतिरीश्वरः ॥ ३४ ॥ राजन् सर्वमयो ह्येष त
मो रागविवर्जितः ॥ यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ३५ ॥ तस्य माहात्म्ययोगेन योगेनात्ममयेन च ॥ धृताः पांडुसुताराजन् जयश्चैषां भविष्यति ॥ ३६ ॥
श्रेयोयुक्तां सदा बुद्धिं पांडवानां दधाति यः ॥ बलं चैव रणे नित्यं भयेभ्यश्चैव रक्षति ॥ ३७ ॥ स एष शाश्वतो देवः सर्वगुह्यमयः शिवः ॥ वासुदेव इति ज्ञेयो यन्मां पृ
च्छसि भारत ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ॥ सेव्यतेभ्यर्च्यते चैव नित्ययुक्तैः स्वकर्मभिः ॥ ३९ ॥ ह्यपरस्य युगस्यांते आदौ कलियुगस्य च ॥
सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन वै ॥ ४० ॥ स एष सर्वसुरमर्त्यलोकं समुद्रकक्ष्यां तरितां पुरीं च ॥ युगे युगे मानुषं चैव वासं पुनः पुनः सृजते वासुदेवः ॥ ४१ ॥
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० विश्वोपाख्याने षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ दुर्योधन उवाच वासुदेवो मह
द्भूतं सर्वलोकेषु कथ्यते ॥ तस्यागमं प्रतिष्ठां च ज्ञातुमिच्छेऽपि तामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच वासुदेवो महद्भूतं सर्वदैवतदैवतं ॥ न परं पुंडरीकाक्षं ह्यस्य ते भरतर्षभ
॥ २ ॥ मार्कण्डेयश्च गोविंदे कथयत्यद्भुतं महत् ॥ सर्वभूतानि भूतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः ॥ ३ ॥ आपो वायुश्च तेजश्च त्रयमेतदकल्पयत् ॥ स सृष्ट्वा पृथिवीं देवीं सर्व
लोकेश्वरः प्रभुः ॥ ४ ॥ अप्सु वै शयनं च क्रेमहात्मा पुरुषोत्तमः ॥ सर्वतेजोमयो देवो योगात्सुष्यापतत्र ह ॥ ५ ॥ मुखतः सोऽग्निमसृजत् प्राणाद्वायुमथापि च ॥ सरस्व
तीं च वेदांश्च मनसः स सृजेऽच्युतः ॥ ६ ॥ एष लोकान्ससर्जा दौ देवांश्च ऋषिभिः सह ॥ निधनं चैव मृत्युं च प्रजानां प्रभवाप्ययौ ॥ ७ ॥ एष धर्मश्च धर्मज्ञो वरदः सर्व
कामदः ॥ एष कर्ता च कार्यं च पूर्वदेवस्वयं प्रभुः ॥ ८ ॥ भूतं भव्यं भविष्यच्च पूर्वमेतदकल्पयत् ॥ उभे संध्ये दिशः खं च नियमांश्च जनार्दनः ॥ ९ ॥ ऋषींश्चैव हि गोवि
दस्तपश्चैवाभ्यकल्पयत् ॥ सृष्टारं जगत्श्चापि महात्मा प्रभुरव्ययः ॥ १० ॥

वासुदेव इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ निधनं मरणं मृत्युं मरणप्रयोजनं प्रभव उत्पत्तिहेतुः अव्ययः प्रलयहेतुः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ४१ ॥ इ० श्री० नै० भा० षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥